Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer 60 groszy.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złotych od wiersza.

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 32. | **Wejherowo, sobota, dnia 11 sierpnia 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

211.
Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych
z dnia 18 czerwca 1928 r.

o napięciach normalnych i o częstotliwości prądu elektrycznego.

Na mocy art. 16 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) zarządzam co następuje:

§ 1. Jako napięcia normalne powyżej 100 woltów i aż do 200 000 woltów, czyli 200 kilowatów uważa się:

a) napięcia niskie:
prądu stałego: 1 × 220 V, 2 × 220 V i 1 × 440 V, oraz dopuszczalne 1 × 110 V i 2 × 110 V,
prądu zmiennego jednofazowego: 1 × 220 V,
prądu zmiennego trójfazowego: 127 V i 220 V, przyczem napięcia te liczą się jako fazowe (między fazą i punktem zerowym) lub jako skojarzone (międzyprzewodowe),

b) napięcia wysokie:

nominalne		największe
	skojarzone	
3.000 V		3.300 V
6.000 „		6.600 „
15.000 „		16.500 „
30.000 „		33 000 „
60.000 „		66.000 „
100.000 „		110.000 „
200.000 „		220.000 „
	oraz dopuszczalne	
1.000 V		1.100 V
150.009 „		165.000 „

Napięciem nominalnem sieci nazywa się średnie napięcie na zaciskach odbiorników, do tej sieci dołączonych.

Napięcie największe na zaciskach prądnic i na zaciskach wtórnych transformatorów przyjmuje się jako o 10% wyższe od napięcia nominalnego sieci.

§ 2. Częstotliwość normalna prądów zmiennych jednofazowych i trójfazowych wynosi 50 okresów, czyli 100 zmian na sekundę.

§ 3. Nowopowstające zakłady i urządzenia elektryczne winny być wykonywane na napięcia normalne i na częstotliwość normalną. W wyjątkowych okolicznościach mogą być za zgodą Ministra Robót Publicznych stosowane napięcia inne niż normalne.

§ 4. Przy rozszerzaniu istniejących zakładów i urządzeń elektrycznych mogą być stosowane napięcia dotychczasowe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy zakładów i urządzeń elektrycznych trakcyjnych, oraz urządzeń elektrycznych na statkach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 26 maja 1923 r. w przedmiocie normalizacji napięć elektrycznych oraz częstotliwości prądów zmiennych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 506).

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Wejherowo, dnia 20. 7. 28 r.

Starosta: Lipski.

212.

Rozporządzenie
Ministra Robót Publicznych

z dnia 21 czerwca 1928 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Na podstawie art. 7 i 15 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Przeliczanie daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce, oraz obliczanie należności przewidzianej w § 12 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 25 września 1923 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 823), odnośnie do tych spraw, w których wogóle nie dokonano jeszcze żadnego wymiaru daniny lasowej z jakichbądź przyczyn, lub też w których następuje sprostowanie pierwotnego wymiaru, a ten sprostowany wymiar nie stał się prawomocny w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, dokona starosta na podstawie cen przeciętnych drewna w poprzedzającym kwartale kalendarzowym, oznaczonych przez komisje wojewódzkie.

Jeżeli jednak przed prawomocnością wzgl. sprostowaniem wymiaru daniny lasowej pierwotnie wymierzony jej ekwiwalent został uiszczony w całości lub w części do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, danina wzgl. jej część, odpowiadająca uiszczonemu ekwiwalentowi, przeliczeniu według nowych cen nie podlega.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski
Minister Skarbu: G. Czechowicz
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Wejherowo, dnia 20. 7. 1928 r.

Starosta: Lipski.

213.

Obwieszczenie

w sprawie przechowywania i magazynowania olejów mineralnych.

Z dniem 12 czerwca br. weszło w życie rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. o przechowywaniu i magazynowaniu olejów mineralnych przez zakłady przemysłowe (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 508) i jednocześnie straciły moc obowiązującą wszystkie inne, poprzednio w tym przedmiocie wydane przepisy, mianowicie na terenie tut. województwa: Rozporządzenie policyjne z dnia 3. IV. 1903 r. (Dz. U. B. rej. gdańskiej i kwidzyńskiej str. 194—198 wzgl. 156- 160), z dnia 5. VI. 1906 r. i z dnia 12. I. 1912 r. (Dz. U. B rej. gdańskiej i kwidzyńskiej z roku 1906 i 1912) i analogiczne rozp policyjne Prezydenta Prow. Prus Wschodnich wzgl. Prezydenta rejencji Olsztyńskiej, które obejmowało powiat działdowski (porównaj instrukcje dla referentów przemysłowych grupa B. cyfra 6).

W uzupełnieniu zaś techniczego wykonania powyższngo rozporządzenia oraz w związku ze sprawą stosowania do składów ołejów mineralnych przepisów budowlanych wyjaśniam niniejszem co następuje:

Nowe przepisy regulują w bardziej dokładny i różnorodny sposób sprawę urządzenia lokali dla sprzedaży drobnicowej (§ 9. II. oraz „Zasady“ techn. I) i składów olejów mineralnych I i II klasy niebezpieczeństwa (§§ 10, 11, 12), aniżeli dawne przepisy dzielnicowe i uzależniają ilości przechowywanych olejów min. nietyle od pasów ochronnych określonych temi przepisami, wzgl. przepisami budowlanemi, ile raczej od rodzaju naczyń (hermetycznych i niehermetycznych) i zbiorników (nad i podziemnych), od sposobu rozlewania olejów min. I klasy niebezpieczeństwa, zabezpieczenia miejsc i placów składów, oraz od stopnia budowy sąsiednich placów od strony składów (z dwóch lub więcej stron).

Lokale dla sprzedaży drobnicowej (patrz § 9. II oraz „Zasady“ techn. I) mogą być urządzane w budynkach mieszkalnych, lecz podlegają warunkom ogniotrwałego oddzielenia od pomieszczeń mieszkalnych i ich klatek schodowych z wyjątkiem ilości do 215 litrów olejów min. II klasy niebezpieczeństwa w naczyniach hermetycznych, przyczem w wyjątkowych wypadkach (patrz § 17) w razie konieczności władza II inst. może zewolić w istniejących lokalach dla sprzedaży olejów min. II klasy na urządzenie niepalnych, automatycznie drzwi, prowadzących do sąsiedniego pomieszczenia mieszkalnego zdrugiem wyjściem, oddzielonego ogniotrwałe od innych takich pomieszczeń lub na klatkę schodową z niepalnemi schodami prowadzącą do pomieszczeń mieszkalnych, mających wyjście na drugą niezależną klatkę schodową.

Małe składy (patrz § 10 oraz „Zasady“ techn. II) mogą być urządzane na placach odgrodzonych (patrz „Zasady“ techn. II B.), od czego wyjątek stanowią składy olejów mineralnych I klasy niebezpieczeństwa w ilości do 1 200 litrów w naczyniach hermetycznych, przy rozlewaniu zapomocą pomp lub płynu wzgl. gazu ochronnego (00. 2 N) oraz II klasy niebezpieczeństwa w naczyniach hermetycznych, składy takie mogą być urządzane w pomieszczeniach na poziomie terenu lub w piwnicach na częściach placów przeznaczonych i zabudowanych dla innych celów (mieszkaniowych względnie przemysłowych). Większe ilości olejów mineralnych I klasy niebezpieczeństwa (patrz § 10 A. p. 3) mogą być przechowywane w zbiornikach podziemnych na

placach przemysłowych (w ilości do 2000 litrów) lub wyłącznie garażowych (w ilości do 6000 litrów) albo na placach publicznych (w ilości do 2 500 wzgl. 5 000 litrów), zależnie od pasa ochronnego, który w pewnych wypadkach może być od strony budynków mieszkalnych wzgl. ścian ogniowych lub pełnych — zmniejszony przez władze II instancji do 5 względnie 10 metrów. Wszystkie pomieszczenia wzgl. miejsca składów, mogą być urządzone, tylko poza budynkami mieszkalnemi i powinny być oddzielone od wszelkich sąsiednich pomieszczeń — bez względu na ich przeznaczenie — ścianami ogniowemi a w braku ich przerwami (pasami) budowlanemi przewidzianemi w przepisach budowlanych. W braku ścisłych danych w odnośnych przepisach, wielkość pasów budowlanych ustala władza podług swego uznania w zależności od przeznaczenia i charakteru pomieszczeń — aż do granicy przewidzianej w przepisach budowlanych dla budynków nieogniotrwałych (8 metrów w mieście i 12 metrów na wsi). W składach ogrodzonych odległość miejsc składowych od pomieszczeń, w których są paleniska, składy materjałów łatwopalnych lub w których używa się ognia odkrytego, jak również od ganków, sieni, klatek schodowych — nie może być mniejsza niż 5 metrów (patrz „Zasady" techn. II B.)

W składowniach i składach specjalnych (patrz. § 11 oraz „Zasady" techn. III) odległość 5 metrów liczy się od ścian pełnych a w braku tych ostatnich zwiększa się do granicy przewidzianej dla budynków nieogniotrwałych. Określone przepisami budowlanemi przerwy łącznie z zabezpieczniami (dołami, obwałowaniami lub progami patrz „Zasady" techn. III. B. punkty 2 i 3) zapobiegają przenoszeniu się ognia na sąsiednie pomieszczenia i budynki. Dla większych ilości olejów mineralnych przepisy wymagają oznaczonych w nich pasów ochronnych od 15 metrów (dla małych składów) do 20 metrów (dla średnich składów), które w razie nieogniotrwałego oddzielenia ulegają zwiększeniu o 50% do 30 metrów (patrz „Zasady" techn. III. A). Odległość miejsca składowego niewymagającego specjalnych pasów ochronnych, powinna wynosić od granic sąsiadów nie mniej, niż 3 metry od sąsiedniego budynku na granicy lub 4 metrów (w mieście do 6 metrów) na wsi oraz w składach odgrodzonych od granicy niezabudowanego placu, którego niezabudowa nie została prawnie zabezpieczona; wyżej określone odległości mogą być niezachowane, o ile właściciel składu uzyskał od sąsiada prawną gwarancję niezabudowy placu w granicach pasa budowlanego lub specjalnego pasa ochronnego. W razie zastosowania systemu bezpiecznego przechowywania olejów mineralnych I klasy niebezpieczeństwa (pod gazem lub też płynem ochronnym) względnie w razie użycia specjanych urządzeń przeciw pożarowych (patrz § 17) może władza II instancji zmniejszyć te pasy ochronne wzgl. zwiększyć ilości olejów mineralnych w zależności od wartości systemu i środków ochronnych.

Urządzenie małych składów olejów mineralnych I i II klasy niezbezp. (§ 10) i składów olejów mineralnych III klasy niebezpieczeństwa w ilości powyżej 15,000 litr. (§ 13) wymaga zatwierdzenia władzy przemysłowej I instancji (Starostów Pow., Magistratów miast wydzielonych i miast liczących ponad 10.000 mieszkańców — art. 131 i 196 prawa przemysłowego), zaś urządzenie średnich (§ 11) i wielkich (§ 12) składów wymaga zatwierdzenia władzy przemysłowej II instancji (Wojewody).

Przed zatwierdzeniem projektów omawianych składów winno mieć zastosowanie postępowanie przewidziane art. 18 i następnych prawa przemysłowego. Ponadto w okręgach nadmorskich do zatwierdzenia wymagana jest zgoda Urzędu Morskiego (daw. Marynarki Handlowej).

Bardzo ważne postanowienia zawierają również rozdziały I i III, szczególnie §§ 4—8 i 14—16 rozporządzenia. Postanowienia te jednak są dość jasne i dalszych wyjaśnień nie wymagają.

Miejscowe władze policyjne oraz Policja Państwa będą czuwać nad ścisłem przestrzeganiem postanowień, przewidzianych rozporządzeniem wyżej cytowanem.

Wejherowo, dnia 4 sierpnia 1928 r.

L. dz. V. 16269/28. st.

Starosta: Lipski.

214.
Obwieszczenie w sprawie urlopu wypoczynkowego Lekarza Powiatowego.

Podaję do ogólnej wiadomości, że p. Wojewoda Pomorski udzielił Lekarzowi Powiatowemu p. Dr. Pankowi urlop wypoczynkowy na czas od 6. VIII. do 3. IX. 1928 r. Zastępstwo w sprawach urzędowych i w pomocy lekarskiej powierzył p. Wojewoda p. Dr. Taperowi z Wejherowa, ul. Sobieskiego 56.

Wejherowo, dnia 2 sierpnia 1928 r.

Licz. dz. I. 17073/28. St.

Starosta: Lipski.

215.
Zatwierdzenie sołtysa gminy Rumja.

Podaję do ogólnej wiadomości, że dekretem z dnia 7 sierpnia 1928 r. l. b. 6124/28 W. P. zatwierdziłem p. Feliksa Trellę z Rumji jako sołtysa gminy Rumja.

Wejherowo, dnia 7 sierpnia 1928 r.

L. dz. I. b. 6124/28 W. P.

Starosta: Lipski.

216.
Statut
w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużycie dróg bitych utrzymywanych przez powiat.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 10. 12. 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. Ustaw R. P. nr. 6. poz. 31. rok 21) oraz zgodnie z art. 31. i 42. ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. nr. 94. poz. 747) Sejmik powiatu morskiego na posiedzeniu w dniu 5. czerwca 1928 r. uchwalił następujący statut w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat:

§ 1.

Za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat pobiera się na rzecz powiatu opłatę.

§ 2.

Opłatę tę pobiera się za zużycie dróg przez zwożenie drzewa.

Opłata ta wynosi:

a) za jeden metr sześcienny drzewa użytkowego na każdy pojedyńczy kilometr 4 grosze,
b) za jeden metr kubiczny drzewa opałowego 2 grosze.

Eksporterzy drzewa surowego, przeznaczonego do przeróbki w tartakach i innych zakładach poza granicami Państwa płacą 100% więcej.

§ 3.

Do płacenia opłat w § 2 wymienionych są zobowiązane firmy i osoby, które skupują drzewo użytkowe i opałowe w lasach państwowych i prywatnych i przewożą je szosami, utrzymywanemi przez powiat morski.

§ 4.

Sprzedający i kupujący drzewo użytkowe i opałowe są obowiązani donieść Wydziałowi Powiatowemu natychmiast po dokonaniu sprzedaży wzgl. kupna z podaniem:

a) ilości sprzedanego wzgl. kupionego drzewa w metrach sześciennych co do drzewa użytkowego, w metrach przestrzennych co do do drzewa opałowego,
b) dokładny adres kupującego wzgl. dokładny adres własny.

§ 5.

Opłata w myśl § 2., którą wymierza Wydział Powiatowy, winna być zapłacona w Powiatowej Kasie Komunalnej po zakupie drzewa przed zwożeniem tegoż drogami utrzymywanemi przez powiat.

§ 6.

Przy rozpoczęciu zwózki drzewa należy przedłożyć powiatowemu dozorcy odnośnych szos pokwitowanie Powiatowej Kasy Komunalnej z zapłacenia opłaty.

§ 7.

Zwolnieni od płacenia opłat w § 2 wymienionych są: osoby kupujące drzewo użytkowe na wybudowanie i na remont własnych budynków mieszkaniowych i gospodarczych oraz osoby kupujące drzewo opałowe do użytku własnego.

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 24 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 73. poz. 721), uzupełnionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypespolitej z dnia 12. V. 1927 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 46. poz. 401).

§ 9.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 94. poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru opłat wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 14, ustęp 2 i § 11 ustęp 4. i 5. ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 1906r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94. poz. 747).

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą od dnia ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

Z dniem tym traci ważność statut z dnia 15. listopada 1927 r. i z dnia 27. lutego 1928 r.

Wejherowo, dnia 5. czerwca 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

(—) Lipski, starosta.

(—) J. Miłosz. (—) Krampa. (—) Stróżyński.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski zgodnie z uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 23. lipca br. zatwierdził go dekretem z dnia 26. lipca 1928 r. L. III. C. 5338/28.

Wejherowo, dnia 6. sierpnia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Lipski.

L. dz. II. 6193/28 W. P.

217.

Ogłoszenie.

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lutego 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 23 poz. 202) podaje się do ogólnej wiadomości, że częściowy plan zabudowy miasta Gdyni obejmujący Kamienną Górę, wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 11 czerwca do 9 lipca 1928 r., stał się prawomocny, ponieważ nie wpłynęły w terminie wyznaczonym sprzeciwy lub wnioski dot. planu tego.

Wejherowo, dnia 2 sierpnia 1928 r.

L. dz. I. a 26 - 6165/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

218.

Statut

o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz związku kemunalnego powiatu morskiego.

Zgodnie z art. 19 i 23 ustawy z dnia 10-go grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U R. P. Nr. 6/32 rok 1921) Sejmik Powiatowy powiatu morskiego na posiedzeniu w dniu 5. VI. 1928 r. uchwalił niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych i dopłat na budowę i utrzymanie dróg w następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączną sumę przewidzianą w budżecie na rok 1928/29 na utrzymanie i budowę dróg w kwocie 358.799,61 zł pomniejszoną o kwotę 160 776,— zł, stanowiąca dotacje ze Skarbu Państwa i związku komunalnego krajowego oraz o kwotę 11.000,— zł stanowiącą wpływ podatku za nadmierne zużywanie dróg powiatowych pokrywają:

1) płatnicy państwowego dodatku do podatku gruntowego. Przy gruntach wolnych od

tego dodatku — od podatku gruntowego, obliczonego fikcyjnie przez Wydział Powiatowy według zasad ustalonych w ustawie dot. podatku gruntowego z dnia 21. V. 1861 r. (zb. ust. pr. str. 253) z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 15. VI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65/505) i rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 18. XII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 117).

2) płatnicy państwowego podatku od nieruchomości,
3) płatnicy państwowego podatku przemysłowego.

Kwoty przypadające według powyższego klucza rozdziału na grunta, nieruchomości (budynki) i przemysł (handel), poszczególni płatnicy pokrywają:

1) płatnik państwowego dodatku do podatku gruntowego wzgl. płatnicy samoistnego komunalnego podatku gruntowego obliczonego fikcyjnie według zasad wyżej podanych 75% w stosunku do indywidualnego dodatku wzgl. podatku,
2) płatnik państwowego podatku od nieruchomości 30% w stosunku do indywidualnego podatku,
3) płatnik państwowego podatku przemysłowego 15% w stosunku do indywidualnego podatku.

§ 2.

Niezależnie od opłaty, przewidzianej w § 1 statutu obowiązani są uiścić zużywający nadmiernie drogi dodatkową opłatę w łącznej sumie 11.000,— zł i to:

1) fabryki, tartaki i inne przedsiębiorstwa przemysłowe zgodnie z postanowieniem statutu powiatowego z dnia 5. VI. 1928 r. o opłatach za nadmierne zużywanie dróg powiatowych. Uwaga: Suma ta, o ile nie nastąpi ugoda w myśl art. 23 ustawy z dnia 10. XII. 1920 r. o budowie i utrzymania dróg publicznych w Rzeczyp. Polskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 6 z r. 1921 poz. 32 podlega rozdziałowi w sposób przewidziany w art. 31 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 i z § 19 rozporządzenia z dnia 18. III. 1924 r. — Dz. Ust. R. P. Nr. 31 poz. 317. —
2) właściciele autobusów i samochodów ciężarowych zużywających nadmiernie drogi powiatowe: od autobusów i samochpdów ciężarowych do 2 ton 100,— zł, ponad 2 tony 200,— zł, ponad 3 tony 400,— zł, od traktorów i pługów parowych 600,— zł, od przyczepników 50% tych stawek rocznie. Właściciele autobusów i samochodów ciężarowych zamieszkujący poza granicami Państwa płacą 100% więcej.

§ 3.

Płatnicy opłat, wymienionych w § 1 i 2 p. 1 winni na żądanie przedstawić Wydziałowi Powiatowemu wszystkie dane, dotyczące wymiaru opłaty, zaś płatnicy opłat wymienionych w § 2. poz. 2. powinni swe samochody ciężarowe i autobusy posiadane w dniu 1 kwietnia zgłosić w Wydziale Powiatowym w terminie od 1 do 15 sierpnia a nowonabywcy tych przedmiotów w ciągu 14 dni po ich nabyciu. Wymiar opłaty zostanie uskuteczniony na podstawie powyższych danych jak i danych, uzyskanych w sposób przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. — Dz. Ust. R. P. Nr. 94. poz. 747. —

§ 4.

Rozkładu dokonuje Wydział Powiatowy, przyczem przysługuje mu prawo, określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 5.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) i dopłaty (§ 2) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłatę łącznie z dopłatą uiścić należy w dwóch równych ratach płatnych dnia 1 kwietnia i 1 października 1928 r. Opłata przewidziana w § 2. p. 2. jest płatna jednorazowo za cały rok. Termin płatności opłaty ustali Wydział Powiatowy.

§ 6.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu przysługuje płatnikowi prawo sprzeciwu do Wydziału Powiatowego, które wnieść należy w przeciągu 4 tygodni po dniu doręczenia wezwania.

Przeciwko orzeczeniu Wydziału Powiatowego przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w przeciągu 14 dni po dniu doręczenia orzeczenia.

Sprzeciw i skarga nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty po myśli ustępu 3 art. 48. ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) uzupełnionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypl. z dnia 17. V. 1927 r. — Dz. Ust. R. P. Nr. 40 poz. 401. —

§ 7.

Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociągnie za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 73 poz 721).

§ 8.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 zł o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 9.

Opłaty specjalne i dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne podatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 10.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 11.

Wydział Powiatowy obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Orędowniku Powiatowym powiatu morskiego.

Z dniem ogłoszenia traci moc obowiązującą statut z dnia 25 lutego 1928 roku i z dnia 27. II. 1928 r.

Wejherowo, dnia 5. czerwca 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

(—) Lipski, starosta.

(—) Miłosz. (—) Stróżyński. (—) Krampa.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski zgodnie z uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 23. lipca 1928 r. zatwierdził go dekretem z dnia 26 lipca 1928 r. L. III. C. 5424/28.

Wejherowo, dnia 9 sierpnia 1928 r.
L. dz. II. 6192/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

OGŁOSZENIA.

Obwieszczenie w sprawie opłaty kosztów utrzymania pacjentów w Zakładach Krajowych.

Na podstawie uchwały Wydziału Wojewódzkiego z dnia 30 bm. podwyższa się koszta utrzymania pacjentów pp. w zakładach krajowych od 1. VIII. br. jak następuje:

1. dla pacjentów umysłowo chorych z Pomorza.

I kl.	samopłacących	10 zł dziennie
II „	„	8 „ „
III „	„	5 „ „
III „	gm. ubogich	1,80 zł dziennie

2. dla dzieci głuchoniemych z Pomorza w zakładzie w Wejherowie za ubogich i samopłacących 1,80 zł dziennie.

3. dla dzieci epileptycznych i umysłowo upośledzonych z Pomorza (do lat 16) w zakładzie w Swieciu za ubogich i samopłacących 1,80 zł dziennie.

4. dla gminnych ubogich starców z Pomorza w zakładzie dla krajowych ubogich w Chojnicach 1,80 zł dzienie.

Toruń, dnia 31 lipca 1928 r.

Starosta Krajowy Pomorski.

Ogłoszenie.

Wydzierżawienie polowania na wspólnym tutejszą gminę obejmującym obwodzie 500 ha nastąpi w publicznym przetargu w lokalu p. Skwiercza w Połchowie dnia 29 sierpnia r. b o godz. 14-tej na przeciąg 6 lat. Warunki wydzierżawienia polowania wyłożone są w lokalu sołectwa od 14. 8. do 28. 8. br. do wglądu.

Połchowo, dnia 4. 8. 1928.

Przewodniczący spółki łowieckiej.

Burka, sołtys.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo
Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.